

שחר-מריו מרדכי

חמישים מטר מרובע של יער גשם

איזו שמש גבוה (יונתן)

יוֹנָתָן
אתה לא יודע
שאני מדבר אל עצמי
בפגישות שלנו. יונתן אתה בהשג יד
של איזו שמש גבה מגבול מעוף הצפרים
אז ודאי שעניי מסתגלות לאט אל האור ואז
איזה שפע מרהיב
רוח שפורעת בעולם של בריות לא מגיעה לגבהים
מאצלק לא רואים כמה הלב של האנושות
פגימה. ואתה יונתן נשמה מפנה ערף לשיח עורף:
שושני חרב ללא חרב. אין סיף במלה סיפן
גם-לא-גלד בגלדיולה
ואני שחר
מסתחרר-ואז-זולג כמו טל על עשב. כל בקר אני נצל בגס
אין בי עצב. גם ככה אף פעם לא נשארת במקום אחד די זמן
אלא שאף פעם לא שערתי שאני רוצה
שחר שחר
לא תארתי לעצמי שאני כזה

תזה על ממלכת אחי

אֲנַחְנוּ לֹא נוֹדָה בְּכָה, אֲבָל אֵין בִּינֵינוּ לְבִינֵם הַבְּדִלִים.
 אֲנַחְנוּ אֲמָנִם מַגְדִּילִים אֶת הַמְּרַחֵק בְּעִקְשׁוֹת,
 מַעֲדִיפִים לְחֹשֶׁב שֶׁהֵם קָשׁוּט שֶׁל הַטֶּבַע אוֹ סֵתֶם מִטְרָד,
 שְׁאֲנַחְנוּ טִבְעִיִּים בְּאִפֶּן מִכְבֵּד, וְאֲנַחְנוּ לֹא
 שָׁמִים לֵב שֶׁהַמֶּאֱמָץ לְהַבְדִּיל מֵהֶם מְעוֹרֵר חֲמָלָה
 כְּמוֹ תְמוּנַת הָאֵיל שֶׁסִּבֶּךְ הַהֶסְמָלָה
 טָרַף אֶת נַפְשׁוֹ (וְנַפְשָׁנוּ) בְּכַפּוֹ.

הֲרִי אִם נִשְׁהָה אֶת מַבְטָנוּ יוֹתֵר מִכִּפִּי כַחֲנוּ,
 נִגְלָה שְׁכָל הַבְּדִל בֵּינֵם לְבִינֵינוּ מֵאֲבָד מִתְקַפּוֹ

זֶה כְּמוֹ שֶׁשְׁנֵי תִיכוֹנִיסְטִים שְׂמֵחִים זֶה לַקְרֹאת זֶה,
 וְכָל אֶחָד מִמֶּהֶר לְנַפֵּחַ אֶת הַחֲזָה, מוֹתֵחַ
 כְּתִפּוֹ לְאַחֹר, מִרְחִיק אֶת זְרוּעוֹתָיו מִשׁוּלֵי גּוֹפּוֹ
 זוֹקֵף אֶת כְּאֻל־טְרוּפוֹ לְנִגַּח בַּחֲזָה רֵעֵהוּ כְּדִי לִקְבֹּעַ בְּקִטְטָה
 בְּגִמְיִשׁוֹת שֶׁל חֲבֵרִים מִי הַחֶזֶק מִבֵּין שְׁנֵי הַזְכָּרִים. פָּרָא מִבְטָם
 מִתְבַּיֵּית עַל תִּיכוֹנִיסְטִית אֲדִישָׁה,
 שְׁקִרְבָּה-כְּבֶר-לְהִזְנִיק מִקְמוּרֶיהָ אִשָּׁה. הֵם חֲשִׁים בְּנִיחוּת
 הַפּוֹטְנִצְיָאֵל, וְהִיא אֵינָה יוֹדַעַת
 שְׁאוּלֵי אֶחָד מֵהֶם עֹפֵר
 וְהָאֲחֵר – אֵיל.

אֲפֹשֶׁר לְחֹשֶׁב – אִם זֹ לֹא תְמוּנָה מִסִּבֶּךְ קִשְׁרֵי ג'וֹנְגֵל תִּיכוֹנִי
 בִּירוּשָׁלַיִם אוֹ בִּירוֹת, בְּמִיאֲמִי אוֹ הוֹואֲנָה – שְׁזוּהִי
 מִמְלָכַת הַחַי שֶׁל הַטּוֹנֶדְרָה אוֹ הַסּוּוֹאֲנָה, וְאַלֶּה אֵילִים וְאַיִלָּה,
 שְׁעֵד לִפְנֵי שְׁעָה קָלָה אוֹ שְׁבוּעוֹת סְפוּרִים עוֹד נִקְרָאוּ
 עֲפָרִים.

דִּירְתִּי בְקוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית – חֲמִשִּׁים מָטָר מְרַבֵּעַ שֶׁל
 יַעַר גֶּשֶׁם. בְּבִקְוֹר מִסְתַּנַּנֶּת אֶל רֹצֶפֶת חֹדֶר הַשְּׁנָה
 קֶרֶן שָׁמֶשׁ וְעַל רֹאשִׁי
 זֹרָמִים גִּשְׁמֵי הַמְקַלַּחַת.
 בְּטָרֶם נִהְמַת
 מְנוּעֵי כְּלִי הָרֶכֶב הַטּוֹרְפִים אֶת הָרְחוֹב
 מִתְעוֹרָרֶת מְקַהֶלֶת צִפְרֵי הַמְטָבָח –
 שְׂרִיקַת מַיִם בְּקוֹמָקוֹם, קֶרֶקוֹשׁ כְּפִית בְּסִפֵּל,
 רִגְשֵׁת גְּרָגֵר קָפָה בְּגִרָגֵר סֶכֶר.
 צִלִּילִי הַתְּזוּמָרֶת, צִלּוּלִים בְּאֹוִיר-הַצּוֹנֵן-שֶׁל-הַבִּקְוֹר,
 נָעִים אֶל חֵלּוֹן הַדִּירָה הַסְמוּכָה
 וְקוֹלּוֹת הַחֲזוֹר חוֹרְזִים אֵלַי מֵהַמְטָבָח שֶׁלָּךְ.

אֶחָד-אֶחָד וּבִנְפֹרֶד נִצָּא לַעֲמֹל יוֹמֵנו
 לְלַקֵּט אֶת מְזוֹנֵנו
 בְּיוֹם גְּבֵה-אֹוֹר אוֹ שְׁפֵל-סֶעֶר.
 בְּלִילָה,
 בְּקוֹלּוֹת הַסְּמוּיִים מִן הָעֵין,
 נִתְאַחַד – שְׁתֵּי צִפְרִים –
 בַּגִּבָּה הַסּוּדִי שֶׁל חֶפֶת הַיַּעַר.